

[Christmas Møller.]

Sandhed med „Aalborg Amtstidende“ spørge: Har Saltet mistet sin Kraft? I „Aalborg Amtstidende“ for Tirsdag den 17. Marts, altsaa efter at dette Forslag er fremsat, stod en Artikel, som hed:

„Har Saltet mistet sin Kraft?“

— og hvoraf jeg gerne vil have Lov at citere et Par enkelte, meget smaa Afsnit. Det hedder saaledes i denne Artikel:

„At Venstre under Pres af Andelsbevægelsen gaar ind i Forhandlingen om en Trustlov, er i Virkeligheden en Falliterklæring fra denne Bevægelses Side, som fortjener en nærmere Undersøgelse. Hvorledes er vi kommet i den Situation, at Frihedspartiet Venstre, at Frihedsbevægelsens Andelssagen tvinges ind i en udpræget Tvangslovgivning?“ Og senere i Artiklen hedder det:

„Ja, ikke sandt: Paa Frihedens Grund skal Folket bygge sin Fremtid, som der staar paa Venstres Program. Og det er naturligvis klart som Blæk, at dette stolte Bygværk skal bestaa af Statskontrol, Politiundersøgelser og Domsafsigelser.“

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal var saa venlig at sige til mig, at han straks vilde svare paa det Angreb, der havde været paa ham fra Bogtrykkerforeningen; for det ærede Medlem kendte mig og vidste, hvorledes jeg vilde udlægge, at han ventede. Jeg kvitterer for det ærede Medlems Venlighed med at sige til ham, at det ærede Medlem kender utvivlsomt ogsaa Redaktøren af „Aalborg Amtstidende“, og han kan jo saa selv dømme om Følelsen.

Det Spørgsmaal, som rejses her i „Aalborg Amtstidende“, er i Virkeligheden et meget berettiget Spørgsmaal. Det rammer det Spørgsmaal, jeg har haft fremme ved de to Lejligheder, hvor jeg har været Ordfører i denne Sag, i forrige Rigsdags-samling og i denne, og hvor jeg udtrykkelig har sagt, at vi har her i Landet en Andelsbevægelse, udviklet stærkere end i de fleste andre Lande, vi har en kooperativ Bevægelse. Og til alt det, som det ærede Medlem her talte om, angaaende Skovlpriserne o. s. v., kan man jo sige: Vi har en kooperativ Bevægelse; vi har Brugsforeninger saa at sige i hvert eneste Sogn — med de Befordringsmidler, vi nu har, er der i hvert Fald aldrig saa forfærdelig langt til en Brugsforening.

Jeg beder da det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal give mig Besked paa dette Spørgsmaal: Har da hele denne Bevægelse

mistet sin Kraft? Er da hele denne Bevægelse ikke Regulator? Hvis virkelig disse uhyrlige Ting foregaar, som det ærede Medlem omtalte, og som skulde være Udtryk for, at det hele blev hævet saa uhyre højt op, saa maa dog det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal give Besked om, hvorvidt Brugsforeningsbevægelsen, den kooperative Bevægelse, vel ogsaa Arbejdernes Foretagender, som det ærede Medlem ser paa med stor Sympati — han var næsten den bedste Forsvarer for, at vi skulde gaa langt ind i Statskontrol saa at sige paa alle Omraader —, saa spørger jeg det ærede Medlem: Er alt dette da intet værd?

Jeg synes da ogsaa, man maatte have Lov til uden at nævne noget som helst fra Udvalgsforhandlingerne at forlange, at det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen snart lod høre fra sig. Paa Dagsordenen for Mødet i Dag staar efter Behandlingen af dette Lovforslag opført anden Behandling af Forslag til Næringslov, og vi ser, at hele Udvalget har kunnet samles — Konserverative og Venstre har været ivrige derfor — om Systemet: een Mand, een Butik, vi har oven i Købet kunnet samles om: eet Ægteskab, een Butik. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal maa dog gaa derimod...

Formanden: Jeg maa henstille, at vi ikke blander Forslaget til Næringslov ind i denne Debat.

Christmas Møller: Højtærede Formand, det var et Argument overfor hele denne Stilling, og selv om jeg er enig med den højtærede Formand i, at hver Sag har nok i sin Plage, maa jeg dog have Lov til at sige, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal maa dog give Besked: altsaa er det Kædesystem, er det Storkapitalen, smidende ud i Samfundet Butikker i Tusindvis, vel sagtens for at gøre alt saa billigt som muligt, er det det ærede Medlems Ønske?

Der er allerede stillet det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal: Hvorledes med de fremmede Varer, og hvorledes med de danske? Men jeg gaar videre og spørger det ærede Medlem — hvis han har Tid og ikke er optaget af andet —: er det dog ikke saaledes, at man ved Mælkeleverancer, eller naar man er Leverandør til et Slakteri, er bundet ved den Aftale, man har truffet, om, at man ikke har Lov til at levere Mælk andetsteds hen, saa længe Aftalen gælder, eller levere Svin andetsteds hen, hvor man maaske kunde faa højere Betaling? Naar man er gaaet ind paa en Aftale, skal den Aftale vel holdes, og gælder